

[Statsministeren.]

Adgang til at faa tekniske Fejl rettet i rette Tid. Hvis de da har gjort det, de skal, i Arbejdsgiverforeningen, er de altsaa i teknisk Henseende medansvarlige for Forslaget. Men det udelukker jo ikke, at der, som det ærede Medlem siger, kan være tekniske Punkter i Forslaget, som er undgaaet Opmærksomheden, og hvis det virkelig er Tilfældet, maa man vel nok kunne finde en Form for at faa talt derom.

Det ærede Medlem henviste til, at vi tidligere havde forelagt Forslag om tvungen Voldgift, nemlig i Slagterikonflikten i 1934. Det er ganske rigtigt; her, hvor der ikke var fremkommet noget Mæglingsforslag, hvor Parterne overhovedet nægtede at forhandle med hinanden, hvor der som Følge deraf heller ikke kunde stilles Mæglingsforslag fra Forligsinstitutionen, var Situationen dog, hvad alle maa erkende, væsensforskellig fra den nuværende, hvor alle Forhandlingsinstanser er gennemløbet, og man staaar med det færdige Resultat, som blot har faaet 10 pCt. Stemmer for lidt i Arbejdsgiverforeningen. Det er en helt anden Situation end i 1934, og jeg synes slet ikke, en Sammenligning er berettiget. Men om det Punkt, som jeg har nævnt, er det særdeles vel muligt at tale nærmere og søge Forstaaelse, hvis en saadan kan tilvejebringes.

Stensballe: Ja, den rent tekniske Udformning er det vanskeligt at drøfte her, men i Udvalget kan der nok blive Lejlighed dertil.

I Anledning af den Erklæring, som den højtærede Statsminister har oplæst, vil jeg sige, at mig forekommer den at være af en lidt særegen Art. Her i Rigsdagen traf jeg i Gaar Formanden for en af de større Arbejdsgiverorganisationer. Han meddelte mig, at han telegrafisk var blevet kaldt ned i Forligsinstitutionen og mødte Kl. 10 sammen med en Kollega i Bestyrelsen. Samtidig mødte Formanden for Dansk Arbejdsmandsforbund dernede, og han blev kaldt ind til Forligsmændene. Kl. 5 Minutter over 12 meddelte en Sekretær Formanden, at nu kunde de godt rejse hjem igen, man havde ikke noget at forhandle med dem om. Hvis det er paa den Maade, § 4, Stk. 3, er opfyldt, forstaaar jeg godt, at det kan gaa galt for Forligsmændene, naar de stiller Mæglingsforslag.

Statsministeren (Stæuning): Jeg har selvfølgelig ikke Kendskab til, hvordan Deputationer er blevet modtaget, og hvor længe de har ventet paa at blive modtaget;

det kan jeg naturligvis ikke paa staaende Fod gøre Rede for. Men det ærede Medlem maa aabenbart have misforstaaet Sagen, for det, jeg har gjort opmærksom paa, og som Forligsmandens Meddelelse angaar, er den Revision for tekniske Fejl, som efter Forligsmandsloven skal finde Sted, og den har, erklærer han, fundet Sted i Henhold til Loven, og der har været Mulighed for at rette tekniske Fejl, idet Sagen har været forelagt for Arbejdsgiverforeningen. Hvis det ærede Medlem med Hensyn til denne Forelæggelse kan paavise, at der er sket noget forkert, at den ikke har fundet Sted paa lovmæssig Maade, skal det blive taget under Behandling. Det andet Forhold, som det ærede Medlem nævnte, har intet som helst at gøre med dette Spørgsmaal.

Stensballe: Den højtærede Statsminister tager ganske fejl. Der var ikke Tale om en Deputation, der er Tale om, at Forligsmanden har udsendt telegrafisk Indkaldelse for, som jeg forstaaar, at foretage det, som han skal foretage ifølge § 4, 3die Stykke, nemlig at raadføre sig angaaende Forslagets formelle og tekniske Side med Repræsentanter for hver af Parterne. Det er ikke nok, at han forhandler med Arbejdsgiverforeningen, nej, der staaar „med Repræsentanter for hver af Parterne og, hvis Parterne tilhører en Hovedorganisation, tillige med en Repræsentant for hver af Hovedorganisationerne“. Det er det, der paastaas ikke at være sket, og det afsvækker jo i hvert Fald Mæglingsforslaget. Jeg gaar ud fra, at Udtalelserne fra denne Mand, som alle her i Salen kender godt, er rigtige, og saa forstaaar jeg godt, at det kan gaa galt med Mæglingsforslaget.

Statsministeren (Stæuning): Jeg tror stadig, at det ærede Medlem misforstaaar, hvad det drejer sig om. Det, som denne Erklæring angaar, er Opfyldelsen af Forligsmandslovens § 4, 3die Stykke. Herefter skal Forligsmanden „med Hensyn til Forslagets formelle og tekniske Side raadføre sig med Repræsentanter for hver af Parterne“. Saaledes staaar der i Loven, og denne Bestemmelse har han opfyldt. Arbejdsgiverforeningen, vel Arbejdsgiverorganisationerne overhovedet, har for deres Vedkommende haft Lejlighed til at underkaste Aktstykket, det drejer sig om, en Bedømmelse, men hvis det ærede Medlem vil opgive, hvem der er blevet behandlet slet i Forligsinstitutionen, er jeg ikke i Tvivl om, at Socialministeren vil lade Sagen undersøge, saaledes som det vil være rimeligt.